

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ ΑΙΩΝ.

1600—1700.

Κύριλλος Λούκαρις.

Κωνσταντῖνος Λούκαρις ἐγεννήθη τῷ 1572 εἰς Χάνδακα τῆς Κρήτης ἐξ οἰκογενείας πάλαι ἐξ Ἠπείρου μεταναστασάσης ἐν τῇ νήσω⁽¹⁾ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ πατρίδι παιδευθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς Βενετίαν καὶ Πατάβιον πρὸς τελειότεραν μάθησιν. Ἐγένετο μαθητὴς τοῦ συντοπίτου του Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, καὶ ἄλλων τῆς Ἰταλίας περιφανῶν, ἐν οἷς καὶ Παύλου Σάρπα, τοῦ φοβεροῦ τῶν παπῶν ἀντιπάλου. Ἐπισκεφθεὶς τὴν Γενεύην, Ὀλλανδίαν, καὶ Γερμανίαν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα, ὅθεν μεταβάς παρὰ τῷ συγγενεῖ Μελετίῳ Πηγαῖ, πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας, ἐχειροτονήθη μοναχός, Κύριλλος μετονομασθεὶς, καὶ μετ' ὀλίγον προήχθη εἰς τὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἀξίωμα.

Τῷ 1595 μεταβάντος τοῦ Μελετίου εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς ἀναλαβὴν τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Κύριλλος, καὶ ἐγνωρίσθη αὐτόθι καὶ ἐθαυμάσθη ὡς ἱεροκήρυξ ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ.

Μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ μεταρρύθμισις τοῦ Λουθήρου ἀκατασχέτως προοδεύουσα ἐν Εὐρώπῃ, ἀφῆρσεν ἤδη ἀπὸ τοῦ παπισμοῦ τὸ ἡμισυ τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ῥωμαϊκὴ αὐλὴ συνειδυῖα τὸν ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον, ὠπλίσθη ἐπὶ τὸν μέγαν ἐκείνον ἀγῶνα, πᾶν ὅσιον καὶ ἀνόσιον ἐκμεταλλευσμένη. Ἰνα δὲ καιριώτερον κατὰ τῆς αἰρέσεως ἐπιφέρῃ κτύπημα, ἀνευδότης ἤρξατο ἐργαζομένη πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προαιωνίου πόθου, τῆς συγχωνεύσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς Ἰησοῦιτας ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μεγάλου ἐπιχειρήματος· οὔτοι, ἀντὶ τὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἔφερον εἰς μέσον σχέδιον πολὺ ἐπιτηδεϊότερον καὶ τοῦ ὀνόματος αὐ-

(1) Papadopoli, Historia Gymn. Patav.